

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY

Broj: JN2-01-07-1-1612-7/20
Sarajevo, 05.08.2020. godine

Ured za razmatranje žalbi, rješavajući po žalbi ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor, zastupan po punomoćniku Bogdanu Goluboviću, advokatu iz Banja Luke od 01.07.2020. godine izjavljenoj na Tendersku dokumentaciju, Ugovornog organa JP Putevi Republike Srpske d.o.o. Banja Luka u postupku javne nabavke Izvođenje radova održavanja magistralnih i regionalnih puteva i objekata na putevima na oblasti održavanja 6 u Republici Srpskoj na period od četiri godine, na osnovu čl.103. i čl.111. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik BiH" broj:39/14), i člana 193.st 1. i 2., i čl.230. stav 1 Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" br:29/02, 12/04, 93/09 i 41/13) na sjednici Ureda za razmatranje žalbi, održanoj dana 05.08.2020. godine, donio je

RJEŠENJE

1. Žalba ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor od 01.07.2020. godine se usvaja.
2. Poništava se Tenderska dokumentacija i Obavještenje o nabavci broj: 750-1-3-68-3-99/20 objavljeno na Portalu javnih nabavki, datum slanja obavještenja na objavu 22.05.2020. godine.
3. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 KM ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor izvršit će se na osnovu posebnog Rješenja ovog organa.
4. Zahtjev ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor, zastupan po punomoćniku Bogdanu Goluboviću, advokatu iz Banja Luke za naknadu troškova žalbenog postupka izjavljen u žalbi od 01.07.2020. godine usvaja se u iznosu od 525,50 KM dok se u preostalom dijelu odbija kao neosnovan.
5. Obavezuje se Ugovorni organ, JP Putevi Republike Srpske d.o.o. Banja Luka, da žalitelju Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor, nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 525,50 KM u roku od 15 dana od dana izvršnosti ovog Rješenja.

OBRAZLOŽENJE

Ugovorni organ, JP Putevi Republike Srpske“ d.o.o. Banja Luka, objavio je Obavještenje o nabavci broj:750-1-3-68-3-99/20 na Portalu javnih nabavki, datum slanja obavještenja na objavu 22.05.2020. godine postupku javne nabavke Izvođenje radova održavanja magistralnih i regionalnih puteva i objekata na putevima na oblasti održavanja 6 u Republici Srpskoj na period od četiri godine.

Nezadovoljan sadržajem tenderskog dokumenta ponuđač Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor je izjavio žalbu od 01.07.2020. godine.

Ugovorni organ je postupajući u skladu sa odredbama člana 100. stav (5) Zakona o javnim nabavkama, proslijedio navedenu žalbu Uredu za razmatranje žalbi zajedno sa, Odlukom u kojoj se izjašnjava o žalbenim navodima i kompletnom dokumentacijom.

Žalitelj u žalbi navodi:

- Predmetni zahtjevi Ugovornog organa iz tačaka 14.1 pod d), 14.2 pod d), 15.1 pod a) i 15.2 pod a) tenderske dokumentacije su suprotni osnovnim načelima iz člana 3 Zakona o javnim nabavkama, te članu 44 stav 2 i 3, i to iz razloga koji se odnose na: Predmet ugovora kojim se dokazuje Ekonomska i finansijska i Tehnička i profesionalna sposobnost ponuđača. Naime, navedenim tačkama tenderske dokumentacije Ugovorni organ zahtijeva da ponuđač ima ukupan promet odnosno uredno izvršene ugovore u traženoj vrijednosti "na poslovima koji obuhvataju održavanje puteva i objekata na putevima, i to na putevima sljedećih kategorija: regionalni putevi, magistralni putevi, brzi putevi i autoputevi". Shodno navedenom, Ugovorni organ je dokazivanje ekonomsko-finansijske i tehničko-profesionalne sposobnosti vezao isključivo za određene kategorije javnih puteva, pri tom isključivši ostale kategorije (lokalni putevi, ulice u naselju, koji su takođe javni putevi) a koji su po svojoj prirodi iste ili slične prirode kao i putevi koji su predmet javne nabavke, a čije održavanje i zaštita su suštinski isti. *Žalilac ukazuje da je tehnički i tehnološki proces izgradnje, održavanja i sanacije, identičan za sve kategorije puteva.* U prilog navedenom žalilac dostavlja i predlaže čitanje isprava i to stručno mišljenje vještaka saobraćajne struke, dip.ing.saob mr Aleksandra Jeftića, kao i sudskog vještaka arhitektonsko-građevinske struke, ing. Dare Obradović. Vještak saobraćajne struke u svom stručnom mišljenju ističe da iako postoji veliki broj podjela i kategorizacija puteva po raznim osnovama i kriterijumima, konstrukcija svih puteva i ulica je praktično identična jer se sve kolovozne konstrukcije sastoje od donjeg nosivog sloja, gornjeg nosivog sloja i kolovoznog zastora, te da su to identični građevinski radovi koji ne zavise od kategorije puta. Vještak takođe navodi da je izgradnja i održavanje puteva i ulica suštinski ista bez obzira na podjele i kategorizacije puteva, navodeći da iskustva stečena na izgradnji i održavanju lokalnih puteva i ulica se bez problema i ograničenja mogu primjeniti na izgradnju i održavanje magistralnih puteva, a takođe i obrnuto. Sudski vještak arhitektonsko-građevinske struke ing. Dara Obradović u svom stručnom mišljenju navodi da kategorizacija puteva u Zakonu o javnim putevima nije urađena prema tehničko-izvođačkoj složenosti, već prema raznim drugim kriterijumima kao što su društveni i privredni značaj, vrsta saobraćaja, saobraćajna funkcija, prostorna funkcija i sl. Vještak takođe navodi da, i prema Zakonu, svi javni putevi (uključujući i lokalne puteve) obuhvataju iste bitne elemente kao što su trup puta, tj. gornji i donji sloj puta, putni objekti, priključci, trotoari itd. Ovi elementi se razlikuju u zavisnosti od geološko-morfološke strukture terena, konfiguracije terena, trase puta itd. te ne znači nužno da je put više kategorije složeniji za izvođenje od puta niže kategorije. Naprotiv, kao što i vještak u svom mišljenju navodi, lokalni put može biti izvođački složeniji posao od autoputa. U skladu sa predloženim dokazima, može se zaključiti da je tehnički proces izvođenja, a shodno tome i održavanja puteva, isti bilo da se radovi odnose na magistralne, regionalne ili lokalne puteve. Žalilac takođe ističe da ugovorni organ u ranijim postupcima javnih nabavki za slične radove nije postavljao ovako diskriminatorske uslove niti je vršio distinkciju između različitih kategorija puteva. Tako je u postupcima javnih nabavki Sanacija klizišta Kalate i Izgradnja kružne raskrsnice u Prijedoru, Ugovorni organ kao dokaz ispunjenosti uslova tehničke i profesionalne sposobnosti zahtijevao samo uspješno iskustvo na poslovima niskogradnje, bez ukazivanja na kategoriju puteva za koje se iskustvo traži. Ograničavanjem predmeta ugovora i izjave isključivo na poslove izvođenja radova na određenim kategorijama puteva, Ugovorni organ direktno ograničava konkurenciju među ponuđačima. Navedeni zahtjev je suprotan i odredbama članova

47 i 51 zakona i osnovnim načelima zakona, s obzirom na to da Ugovorni organ može zahtijevati dokaz o izvršenju ugovora koji su u vezi sa predmetom nabavke, ali ne i ograničiti ovaj uslov na izvršenje ugovora koji je identičan predmetu nabavke. Iz prethodno navedenog proizilazi da ukoliko Ugovorni organ zahtijeva dokaze o ekonomsko-finansijskoj i tehničko-profesionalnoj sposobnosti ponuđača u vidu izvršenja ugovora u prethodnim godinama, taj zahtjev je mogao propisati jedino na način da obezbijedi aktivnu i pravičnu konkurenciju među ponuđačima i dozvoli dostavljanje dokaza o izvršenju ugovora iste ili slične prirode koji za predmet imaju izvođenje radova održavanja i zaštite ostalih kategorija javnih puteva. Svrha zakonskih odredaba člana 48 i 51 je da ponuđač dokaže da je u prošlosti uspješno izvršavao poslove koji su suštinski isti ili slični predmetu nabavke, a ne da se propisivanjem prestrogih uslova ograniči konkurencija u predmetnom postupku nabavke. Zakonodavac je propisujući osnovna načela javnih nabavki upravo propisao i obavezu da se kroz šire tumačenje kako tenderske dokumentacije, tako i odluka ugovornog organa u svakoj fazi postupka nabavke, onemogućiti Ugovornom organu da propisivanjem prestrogih uslova, pojedini ponuđači favorizuju a ostali isključe zbog nemogućnosti ispunjavanja postavljenih uslova.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je pristupio provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe, koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, kako bi se uopće pristupilo njenom rješavanju, a odnose se na uslovljene pretpostavke u skladu sa članom 227. Zakona o upravnom postupku, čl.109 i čl.111 Zakona o javnim nabavkama BiH i utvrdio da su ispunjeni uslovi za postupanje po istoj na način kako definišu odredbe pozvanih članova...

Nakon što su prednje pretpostavke preispitane, ovaj organ je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, utvrdio da je potrebno navode žalitelja usvojiti.

Polazeći od navoda žalitelja koji ističe da „...Ugovorni organ je dokazivanje ekonomsko-finansijske i tehničko-profesionalne sposobnosti vezao isključivo za određene kategorije javnih puteva, pri tom isključivši ostale kategorije (lokalni putevi, ulice u naselju, koji su takođe javni putevi) a koji su po svojoj prirodi iste ili slične prirode kao i putevi koji su predmet javne nabavke, a čije održavanje i zaštita su suštinski isti. Žalilac ukazuje da je tehnički i tehnološki proces izgradnje, održavanja i sanacije, identičan za sve kategorije puteva. Žalilac takođe ističe da ugovorni organ u ranijim postupcima javnih nabavki za slične radove nije postavljao ovako diskriminatorske uslove niti je vršio distinkciju između različitih kategorija puteva. Navedeni zahtjev je suprotan i odredbama članova 47 i 51 zakona i osnovnim načelima zakona, s obzirom na to da Ugovorni organ može zahtijevati dokaz o izvršenju ugovora koji su u vezi sa predmetom nabavke, ali ne i ograničiti ovaj uslov na izvršenje ugovora koji je identičan predmetu nabavke. Iz prethodno navedenog proizilazi da ukoliko Ugovorni organ zahtijeva dokaze o ekonomsko-finansijskoj i tehničko-profesionalnoj sposobnosti ponuđača u vidu izvršenja ugovora u prethodnim godinama, taj zahtjev je mogao propisati jedino na način da obezbijedi aktivnu i pravičnu konkurenciju među ponuđačima i dozvoli dostavljanje dokaza o izvršenju ugovora iste ili slične prirode koji za predmet imaju izvođenje radova održavanja i zaštite ostalih kategorija javnih puteva....ovaj organ uvidom u spis utvrđuje:

U Izjašnjenju na žalbu ugovorni organ, između ostalog navodi:

„...Zakonodavac je donošenjem Zakona o javnim putevima (Službeni glasnik Republike Srpske broj 89/13) i podjelom javnih puteva na navedene kategorije, kao i detaljnim definisanjem svake od kategorije posebno, jasno stavio do znanja da su suštinski javni putevi na teritoriji Republike Srpske različiti u svakom smislu, te da lokalni put ni u kom pogledu ne može biti posmatran

11
niti kao regionalni niti kao magistralni, a pogotovo ne kao putevi višeg ranga na kojima je dozvoljen saobraćaj samo motornih vozila...

...Dakle, iz svega gore navedenog, a imajući u vidu da se radi o izvođenju radova održavanja magistralnih i regionalnih puteva i objekata na putevima, jasno je da je Ugovorni organ proširivanjem uslova na izvođenje radova održavanja brzih puteva i autoputeva suštinski proširio konkurentnost, nasuprot onome što tvrdi Žalilac.

...Iz gore navedenih zakonskih i podzakonskih akata i utvrđenih činjenica jasno je da je tehnologija izvođenja radova, a koji su definisani u predmjeru radova, koja slijedi iz suštinski različitih zahtjeva, kako funkcionalnih tako i vozno dinamičkih ali i bezbjednosnih, naspram različitih kategorija puta različita, jer nije isto izvoditi radove na putu koji je osposobljen da podnese osovinsko opterećenje od najmanje 11,5 tona po osovini kako to nalaže Zakon o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, i izraditi lokalni put na kojima je takvo opterećenje skoro duplo manje.

Iz gore navedenih akata jasno je da je suštinski bitno različito vršenje radova na održavanju magistralnih i regionalnih puteva od vršenja radova na održavanju lokalnog puta, te je ovde u stvari pravo pitanje da li se proširenjem prethodnog iskustva na aktivnostima na lokalnoj putnoj mreži pogoduje potencijalnim ponuđačima koja nemaju iskustvo izvođenja radova na mreži puteva višeg ranga, a na uštrb izvođača radova koja to iskustvo imaju, te dakle, poznaju tehnologiju i tehniku izvođenja radova održavanja na putevima višeg ranga, a ne kako to Žalilac želi predstaviti, ograničava konkurencija ponuđačima koja nemaju iskustvo na traženoj kategoriji puta...Odgovornost ugovornog organa leži u činjenici da je dužan osigurati uredno i kvalitetno obezbjeđenje poslova što, obzirom na finansijski obim radova i funkcionalnost tačke na kojoj se radovi obavljaju, može isključivo ponuđač i/ili grupa ponuđača, koji samostalno ili zajednički imaju uspostavljenu ekonomski i finansijsku stabilnost, te imaju iskustva na sličnim radovima održavanja na mreži puteva čija kompleksnost je isključivo ista ili viša od mreže kojom upravlja ugovorni organ, odnosno iskustvo na radovima održavanja magistralnih puteva, regionalnih puteva, brzih puteva i autoputeva.

Prema svemu gore navedenom, ugovorni organ ima za cilj upravo suprotno od onoga što žalilac nastoji da dokaže, a što je utvrđeno i Zakonom o javnim nabavkama, tačnije članom 3. Zakona o javnim nabavkama. Ugovorni organ ovakvim uslovima omogućava širu konkurenciju, ali istovremeno vodeći računa o najefikasnijem utrošku javnih sredstava, kroz Zakonom omogućeno filtriranje izvođača radova sa iskustvom izvođenja radova na mreži puteva funkcionalno i suštinski sličnom onom kojom upravlja ugovorni organ, a ne lokalna jedinica samouprave čija mreža puteva je dijametralno suštinski suprotna.

Na osnovu gore navedenog jasno je da je neprimjeren zaključak sudskog vještaka saobraćajne struke Aleksandra Jeftića, dipl. inž. saob. da je izgradnja i održavanje puteva i ulica suštinski ista bez obzira na podjele i kategorizacije puteva.

Što se tiče mišljenja sudskog vještaka arhitektonsko - građevinske struke Dare Obradović, pri čemu nije navedeno koje tačno struke je vještak, ugovorni organ ističe da se ovaj sudski vještak selektivno poziva na zakonske propise, svjesno zanemarujući zakonske odrednice (članovi 7. i 8. Zakona o javnim putevima (Sl. Gl. RS 89/13)) kojima se jasno utvrđuje ekskluzivitet lokalnih puteva u odnosu na javne puteve višeg ranga u smislu elemenata i nosivosti. Ekskluzivitet lokalnog puta jasno utiče i na tehnologiju izvođenja radova i na radove na održavanju lokalnog puta a ne na njegove elemente nabrojane u članu b. navedenog Zakona o javnim putevima koje vještak navodi, jer slijedom gore navedenog nije isto održavati lokalni put, čija nosivost može biti samo 6 tona, za razliku od održavanja puteva čija je nosivost 11,5 tona po osovini. Prostom računom za slučaj mjerodavnog vozila - teretnog vozila sa dvije proste osovine, lokalni put mora biti izgrađen da podnese ukupno opterećenje od 12 tona, a svi ostali putevi, uključujući magistralne i regionalne puteve, moraju biti izgrađeni da podnesu ukupno opterećenje od 23 tone. Uzimajući u obzir ovu prostu računicu sudski vještaci tvrde da nema razlike između lokalnih puteva i ostalih kategorija puteva“...

U Odgovoru na izjašnjenje ugovornog organa žalitelj navodi:

„...Ugovorni organ nije uopšte razmotrio navod žalioaca kojim je ukazao na to da isti u ranijim postupcima javnih nabavki za slične radove nije postavljao ovako diskriminatorske uslove niti je vršio distinkciju između različitih kategorija puteva. Navedeno je značajno jer se u navedenim postupcima takođe radilo o izvođenju radova na magistralnim putevima, te je samim tim riječ o istim radovima kao i u predmetnom postupku javne nabavke, a Ugovorni organ u ovim slučajevima nije smatrao da je neophodno da ponuđači posjeduju iskustvo isključivo na određenim kategorijama puteva, već je iskustvo izvođenja na bilo kojim javnim putevima prihvaćeno kao relevantno.

Iz navedenog proizilazi da se Ugovorni organ nije adekvatno izjasnio o žalbi, te da nije cijenio sve žalbene navode. Nadalje, žalilac je stava da ovakvi zahtjevi Ugovornog organa nisu neophodni i da isti ne predstavljaju objektivni kriterijum za utvrđivanje sposobnosti ponuđača da izvrše tražene radove, te da Ugovorni organ u ovom postupku postavlja diskriminatorske uslove sa namerom da ograniči konkurenciju u postupku i očigledno favorizuje određene ponuđače. Pored navedenih dokaza u žalbi, žalilac predlaže i izvođenje dokaza vještačenjem od strane vještaka saobraćajne struke, sa zadatkom da pruži stručno mišljenje na okolnosti da li su radovi na svim kategorijama putevima suštinski jednaki, odnosno da li je kod svih javnih puteva suštinski isti tehnički proces izgradnje i održavanja. Žalilac prepušta Uredu da odredi ličnost vještaka iz reda stalnih sudskih vještaka.“

Uvidom u spis, evidentno je slijedeće.

Tačkom 14.1 d Tenderskog dokumenta propisano je slijedeće:

„Što se tiče ekonomske i finansijske sposobnosti, u skladu sa članom 47. Zakona, ponuda će biti odbačena ako ponuđač ne ispuni sledeće minimalne uslove, a koji će se potvrditi sa dokazima iz člana 47. Zakona, a to su:

d) Ukupan promet ostvaren na poslovima koji obuhvataju održavanje puteva i objekata na putevima, i to na putevima sledećih kategorija: regionalni putevi, magistralni putevi, brzi putevi i autoputevi, za period od 3 (tri) poslednje finansijske godine, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, odnosno počeo sa radom prije manje od tri godine, ne smije biti manji od iznosa navedenog u tački 14.2 d).

Tačkom 14.2 d Tenderskog dokumenta propisano je slijedeće:

„Ocena ekonomskog i finansijskog stanja dobavljača će se izvršiti na osnovu sledećih izjava i dokumenata:

d) Izjave ponuđača ovjerene kod nadležnog organa (organ uprave ili notar) o ukupnom prometu ostvarenom na poslovima koji obuhvataju održavanje puteva i objekata na putevima, i to na putevima sledećih kategorija: regionalni putevi, magistralni putevi, brzi putevi i autoputevi, za period od 3 (tri) poslednje finansijske godine u minimalnom iznosu od 8.500.000,00 KM.“

Tačkom 15.1 a Tenderskog dokumenta propisano je slijedeće:

„Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti, u skladu sa članom 51. Zakona, ponuda će biti odbačena ako ponuđač ne ispuni sledeće minimalne uslove, a koji će se potvrditi sa dokazima iz člana 51. Zakona, a to su:

a) Uspješno iskustvo na poslovima održavanja puteva i objekata na putevima koji su definisani u tački 15.2 a) tenderske dokumentacije, za prethodnih 5 (pet) godina.“

Tačkom 15.2 a Tenderskog dokumenta propisano je slijedeće:

„Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti će se izvršiti na osnovu sledećih dokumenata i izjava:

- a) Spisak izvršenih ugovora o izvedenim radovima, dostavljen u skladu sa članom 48. stav (2) Zakona, na poslovima koji obuhvataju održavanje puteva i objekata na putevima, i to na putevima sledećih kategorija: **regionalni putevi, magistralni putevi, brzi putevi i autoputevi**, koji sačinjava sam ponuđač na svom poslovnom memorandumu, potpisan i ovjeren pečatom od strane ponuđača, i to tako što će u posebnoj tabeli tačno naznačiti navedene ugovore, a koji su zaključeni u periodu od prethodnih 5 (pet) godina, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, odnosno počeo da radi prije manje od pet godina uz potvrde koji izdaju druge ugovorne strane o realizaciji istih ili u slučaju da se ovakve potvrde dokumenti ne mogu dobiti uz izjave privrednog subjekta o učinjenim pokušajima da se takve potvrde obezbijede. Ponuđač mora da dostavi potvrdu za 1 (jedan) ugovor na poslovima koji obuhvataju održavanje puteva i objekata na putevima, i to na putevima sledećih kategorija: regionalni putevi, magistralni putevi, brzi putevi i autoputevi čiji je iznos minimalno 3.600.000,00 KM.

Uz spisak izvršenih ugovora ponuđač je dužan dostaviti potvrde koje su izdali naručioci radova, a koje obavezno sadrže:

1. naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata,
2. predmet ugovora,
3. vrijednost ugovora,
4. vrijeme i mjesto izvršenja ugovora i
5. navode o uredno izvršenim ugovorima.

Prednje navedeni pristup i iznošenje argumentacije ugovornog organa ne cijeni se dovoljnim i uvjerljivim, pogotovo što izneseno obrazloženje nije konkretizovano; ne iznosi se poentirana argumentacija u odnosu na suštinu izjavljenog navoda žalitelja; izostaje adekvatan korelativan pristup pozvanih odredaba i konkretnog pitanja koje je predmet žalbenih navoda/s obzirom da se na predmetne odredbe materijalnog propisa ugovorni organ izolovano i neubjedljivo poziva bez dovođenja u svezu sa referentnim odredbama Zakona o javnim nabavkama, da bi se navedenom i povjerovalo/ ; uskraćena je svrhovita komparativna analiza identičnih i sličnih /srodnih poslova, koji su u svezu sa predmetom nabavke, a naročito u dijelu isticanja navoda žalitelja da je „...tehnički i tehnološki proces izgradnje, održavanja i sanacije, identičan za sve kategorije puteva“...

Izjašnjenje ugovornog organa koje je na prevladavajući način zasnovano pozivanjem na odredbe materijalnog propisa, ocjenjuje se formalnim, načelnim i izolovanim, u smislu navođenja podjela na kategorije puteva, akcentiranjem odredaba kojim se bliže određuju obilježja/opisi pojedinih kategorija puteva; njihove namjene; te navođenja uslova i karakteristika koje određuju specifičnosti pojedinih vrsta javnih puteva. Evidentna namjera ugovornog organa da se pozivanjem na odredbe materijalnog propisa naglase obilježja svake kategorije puta; njihove karakteristike koje ih određuju shodno njihovim specifičnostima i namjeni koje ta kategorija puta nužno obuhvata, nije svrsihodna, nema poentirani učinak, ukoliko se smisleno i na pravilan način, fokusirano i podrobno ne izvrši detaljna analiza, komparativna procjena svih vezanih okolnosti, te pri tom, iste dovedu u svezu sa svrhom i elementima pravne norme kojom se uređuje postupanje prilikom provođenja postupaka javne nabavke, tako da se, u konačnici, dovođenjem u svezu svih okolnosti, svakog dokaza posebno i svih zajedno, formira cjelovit sud po pitanju raspravljanja i zasnivanja činjenično pravne osnove, a istodobno očuvaju i načela postupka javne nabavke.

Nedovoljno je izolovano posmatranje i analiziranje odredaba materijalnog propisa a da pri tome, izostaje osvrt, te povezivanje sa pravilima javne nabavke koja na navedeno jasno upućuju- shodno čl.7 st.3 i 4 Uputstva jasno je propisano da obim informacija i minimalni uslovi

finansijske i/ili tehničke i profesionalne sposobnosti koji se zahtijevaju za određeni ugovor moraju biti u svezi sa predmetom nabavke i srazmjerni predmetu nabavke...smatra se da je uslov u vezi sa predmetom nabavke...ako se traži dokaz o izvršenju istog ili sličnog ugovora...kao što je predmet nabavke...

Prema tome,suštinsko pitanje koje je trebalo raspraviti i u konačnici zasnovati uvjerljiv stav s tim u svezi,jeste da /li/ je, te zbog čega dosadašnje iskustvo koje je uspješno obavljeno na poslovima rekonstrukcije određenih kategorija javnih puteva , kako to žalitelj daje primjer, nema elemenata vezanosti sa predmetom nabavke,kako je u konkretnom slučaju oglašen, na čemu se konkretno zasniva zaključak da tehnički i tehnološki proces izgradnje, održavanja i sanacije, nije identičan, odnosno barem sličan, za sve kategorije puteva; te u posljedici, šta je presudno i odlučujuće da se iznese krajnji sud o divergencijama poslova na različitim kategorijama puteva , u tolikoj mjeri da se navedene aktivnosti održavanja kategorija puteva navedenih žalbom,ne mogu označiti niti sličnim , odnosno u svezi sa predmetom nabavke, sve u odnosu na suštinu žalbenog navoda „... da je dokazivanje ekonomsko-finansijske i tehničko-profesionalne sposobnosti vezao isključivo za određene kategorije javnih puteva, pri tom isključivši ostale kategorije (lokalni putevi, ulice u naselju, koji su takođe javni putevi) a koji su po svojoj prirodi iste ili slične prirode kao i putevi koji su predmet javne nabavke, a čije održavanje i zaštita su suštinski isti“...

U smislu i kontekstu odredaba Zakona o javnim nabavkama , stavlja se u obavezu ugovornim organima da prilikom pripreme sadržaja zahtjeva za provjeru kvalifikacije/sposobnosti ponudjača vode računa takodje i o tome da minimum kvalifikacionih zahtjeva koje ugovorni organ odredi , kao i dokumenata koji su potrebni za njihovo dokazivanje,obavezno treba da budu postavljeni na način da su proistekli –najprije kao dokaziva *stvarna potreba ugovornog organa* sve u smislu, usklađenosti i svrsi predmeta nadmetanja;daljnje, takođe,stavlja se u obavezu zasnivanje okolnosti koje neposredno dovode do opredjeljenja na striktnost ili fleksibilnost pri mogućnosti postavljanja zahtjeva za finansijsku i/ili tehničko profesionalnu sposobnost/referentni čl.7 Uputstva/ , te da se u konačnici,vodi računa da postavljeni zahtjevi nemaju ograničavajući karakter na zdravu konkurenciju , pogotovo ukoliko je prethodno dokazivo da se strogi i rigorozni zahtjevi mogu izbjeći a njihovo postavljanje nije zasnovano u mjeri da se cijene neophodnim, usljed dokazane nemogućnosti fleksibilnijeg pristupa.Vezano s posljednjim, u prilog opredjeljenju za sadržaj kojeg žalitelj spori, ugovorni organ je propustio sačiniti i odgovarajuće analize proistekle na bazi ispitivanja ili praćenja tržišta predmeta nadmetanja – tako da se pri postavljenom sadržaju, kojeg spori žalitelj, nesporno dokaže konkurentnost postupka i mogućnost nesmetanog realizovanja postavljenih zahtjeva i nesmetanog odvijanja radnji postupka,u smislu utvrđivanja postojanja dovoljnog broja ponudjača koji navedeno mogu zadovoljiti,sve na bazi evidentnih pokazatelja koji nesmetano ukazuju da /li/ se ,sa postavljenim sadržajem,može nesmetano zadovoljiti princip aktivne i pravične konkurencije.

Usljed nedostatka dokaza i argumentacije da je ugovorni organ iscrpio sve što je bilo potrebno,izvršio potrebne analize i uvjerljivo raspravio ključne aspekte u odnosu na predmetno sporno pitanje;usljed okolnosti da je pri tome propustio dati sveobuhvatan i adekvatan osvrt na pravila koja upućuju način provođenja postupka javne nabavke,shodno Zakonu o javnim nabavkama; uzevši sve dokaze pojedinačno i u korelaciji jedne s drugim,ocijenjeno je da nije ostvarena uvjerljiva osnova za održivost iznesenog sadržaja, te da bi u cilju zaštite odredaba i načela postupka, predmetni postupak , valjalo poništiti u cijelosti.

Iz svih prednje iznesenih razloga riješeno je kao u dispozitivu predmetne odluke.

U žalbi ponuđača Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor ,zastupanom po punomoćniku Bogdanu Goluboviću,advoktu iz Banja Luke od 01.07.2020. godine, postavljen je zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka, koji se sastoji od troškova sastava, žalbe u iznosu od 5.923,12 KM.

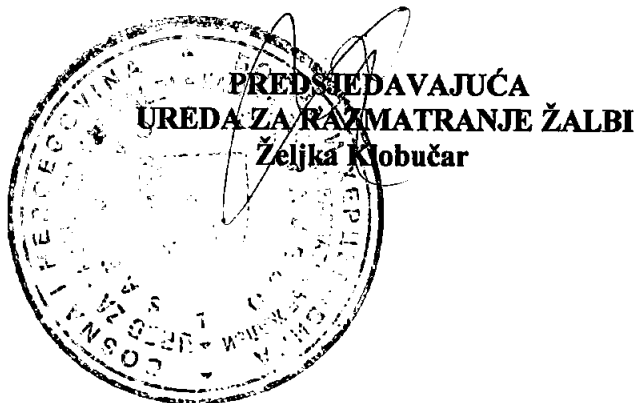
Imajući u vidu visinu postavljenog zahtjeva za troškove postupka, ovaj organ je u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 68/05), u konkretnom slučaju pristupio odlučivanju o troškovima ovog postupka, smatrajući da u konkretnom slučaju treba primijeniti tarife u postupcima u neprocjenjivim stvarima. Žalitelju pripada naknada troškova postupka za podnošenje žalbe u upravnom postupku u neprocjenjivom predmetu, to jest u iznosu od 450,00 KM u skladu sa članom 3. Tarife i Presudom Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018.godine i PDV 17% u iznosu od 70,50 KM, ukupno 525,50 KM. U preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova postupka se odbija kao neosnovan.

U skladu sa navedenim, te u skladu sa članom 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano: „Kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Stranka, koja je obiješću prouzrokovala protivnoj stranci troškove u postupku, dužna je toj stranci te troškove nadoknaditi“ odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja.

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 10.00,00 KM izvršiti će se posebnim aktom, po konačnosti ovog Rješenja a u skladu sa članom 108. stav (7) ZJN i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. ZJN („Službeni glasnik BiH“ broj: 86/14).

Uputstvo o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

Dostaviti:

- JP Putevi Republike Srpske“ d.o.o. Banja Luka
Trg Republike Srpske 8/X, Banja Luka
- Niskogradnja Marjanović d.o.o. Prijedor, zastupan po punomoćniku Bogdanu Goluboviću, advokatu iz Banja Luke
Aleja Svetog Save 47, Banja Luka
- evidenciji a/a

Sarajevo, Dubrovačka 6; Tel ++387 33 259 265 Fax: ++387 33 259 266